

Cu măștile pe față?

M. Andrei

Spune-mi ce vrei să-ți spun
și să ne prefacem în magnolii,
sau spini de trandafiri în carne
tăiați din cuiburi mari de molii.
Și spune-mi ce-ai vrea să auzi,
să mă prefac într-o vioară,
iar tu, fără-ureche muzicală,
să mă lauzi și s-aplauzi...
Și spune-mi ce-ai vrea să vezi,
să mă prefac în ce vrei tu,
iar pleoapele să ți le spele
iluzii-n formă de atu.
A, da' tu...
Tu mă poți ruga sublimul,
eu mă pot ascunde.
Tu mă poți striga-n ideal,
dar nimeni nu te-aude.
Și cere-mi vioara, și trandafirul, plus magnolia,
și-ți voi da doar corzile, spinii, în plus doar molia.
Se lipesc precum magnetii flăcări distructive,
cu fum apăsător, nepăsător de tine.
Și atâta delir îmbibat în frenezia găștii,
și cât venin și-otravă se ascund
în spatele măștii.